

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่าง เชาว์อารมณ์ ความเครียดกับการขาดงาน
กรณีศึกษา : พยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลเอกชนแห่งหนึ่ง” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึง
ความสัมพันธ์ระหว่างระดับเชาว์อารมณ์กับความเครียด เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่าง
ระดับเชาว์อารมณ์กับการขาดงาน เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างความเครียดกับการขาด
งาน รวมทั้งเพื่อสร้างสมการทำนายการขาดงาน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นพยาบาลวิชาชีพ ณ โรงพยาบาลเอกชนแห่ง
หนึ่ง จำนวน 249 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างจากจำนวนประชากรทั้งสิ้น 660 คน เครื่องมือที่ใช้
ในการศึกษาประกอบด้วย 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 แบบสอบถามลักษณะส่วนบุคคล ส่วนที่ 2 แบบ
สอบวัดเชาว์อารมณ์ จำนวน 34 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .884 ส่วนที่ 3
แบบสอบถามความเครียด จำนวน 20 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .874 สถิติที่
ใช้ในการวิเคราะห์ประกอบด้วยค่ามัธยฐานเลขคณิต ความถี่ ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
สหสัมพันธ์เพียร์สันและการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ผลการศึกษาสรุปได้ว่า

1. ความฉลาดทางเชาว์อารมณ์โดยรวมทั้งหมดมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง และ
ความเครียดมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง
2. ระดับเชาว์อารมณ์โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางลบกับการขาดงาน
3. ระดับเชาว์อารมณ์โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียด
4. ความเครียดไม่มีความสัมพันธ์กับการขาดงาน
5. จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน พบว่า ตัวแปรความฉลาดทาง
เชาว์อารมณ์ด้านการจัดการกับอารมณ์ของตนเองมีอิทธิพลในการทำนายการขาดงาน โดย
สามารถร่วมพยากรณ์การขาดงานได้ร้อยละ 4.1